

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“ vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter. Az általános képviselőválasztás előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük. XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófnak, 1896. március 6-án.

Előfizetési árak:
Egészévre 12 kor., félévre 6 kor., negyedévre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő:
BILKEI FERENCZ.

Megjelenik minden kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Szent-István-tér 1.
Egyes számok kaphatók: Rotter I., Weisz H. és Krausz V. tözsdejében.

A választók figyelmébe.

A jelek mindentinnen csoportosulnak és úgy mutatják, hogy három hónap múlva az általános képviselőválasztás napjait fogjuk élni.

Egyik legfontosabb politikai jogunk a képviselőválasztás, hiszen vele és benne akarunk, óhajaink szerint legalább öt esztendőre meghatározhatjuk hazánknak s a magunk sorsát.

Ugy látszik, hogy a következő választás egyszerre nagy változást fog mutatni a múlttal szemben. Eddig minden választásnál arra törekedtek, hogy az uralmon levő kormány hatalmát minél erősebbé tegyék. Szabad választásról beszéltek és felhasználtak minden tisztességtelen eszközt, hogy a polgárok akaratát a maguk önkénye alá gyűrjék. Folyt az ital, szórták a pénzt, működött a hivatalos és nem hivatalos csavar. Nagyon hiszékenyeknek és gyengelelkűeknek kellene lennünk, ha el tudnánk hinni, hogy ezeket az állapotokat most egyszerre meg fogják szüntetni. Lesz vesztegetés most is, a csavar működni fog most is, de — úgy gondoljuk — mégis óriási lesz a különbség a múlt és jövő között. Tehát félre kell tennünk azt a reménységet, hogy a választás alkalmával hegyen-völgyön lakodalm lesz.

Magunk vagyunk és leszünk a saját sorsunknak kovácsai. Magunk fogjuk megállapítani, hogy öt esztendőn keresztül kinek a kezébe tesszük le azt a jogot, hogy óhajainkat az ország színe előtt kifejezze, hogy érdekeinket védelmezze, sérelmeink orvoslásáról gondoskodik.

Székesfejérvár és Fejérmegye keresztény lakosságához szólnunk. Büszkék vagyunk hitünkre, vallásunkra, a tizenkilencszáz esztendő kereszténységre. Szent Istvánunk, a nagy királynak szelleme itt leng közöttünk. Apáink haló porukig híven ragaszkodtak az ősi valláshoz. Ne legyünk mi a fiak hitványabbak az apáknál. Hitvány, haszontalan ember az, a ki vallását eléggé megbecsülni nem tudja. Polgártársaink! Tudjuk, hogy az utóbbi esztendők alatt bennünket katolikusokat vérgigérettel, legszentebb, legmagasztosabb jogainkat gyalázták meg, szentségeinket lealacsonyították. Olyan törvényeket hoztak, a melyekre szükség nem volt, a melyek tetszettek annak a néhány százezer zsidónak, meg azoknak, a kik elszabadulva azoktól az eszméktől, a melyeket édesanyjuk a bölcsőnél kezdett szívükbe vésní a kereszténység. Krisztusgyalázó rendszernek lettek a hivei. Nem állottak meg! Nem! mert évés közben jön meg az étvágy. A ki figyelemmel kíséri működésüket, lát-

hatja, hogy az első győzelmek után vérszemet kaptak s napról-napra kevesebbre becsülnék bennünket. A minap volt ott a keresztkérdés. Letördelték, megyalázták keresztjeinket. Könörögtünk, hogy most már becsüljék is meg. Azt felelték, hogy az sérthet egyeseket. Kit? Zsidó polgártársainkat. Tehát 17 millió katolikusnak meg kellett hátrálni az egy millió zsidó előtt. Napokban láttuk az autonómia kérdését. Ha arcul vágnak bennünket, ha a szemünk közé köpnek, nem ég a szemünk úgy a szegénytől, mint ezen újabb megaláztatás után. Mi katolikusok mindenütt kénytelenek vagyunk hátrébb szorulni, minket mindenki meg rugdalhat s nekünk csak jajsavunk van hozzá. Nem! Polgártársaink! Mi nem szegődhetünk ennek a minket folyton gyalázó, folyton kisebbítő uralomnak a szekértolóvá! Meg kell mutatnunk, hogy mi keresztények vagyunk, hivesek, ragaszkodók őseink vallásához és nem fogjuk megháborítani apáinkat, anyáinkat siri nyugalmunkban azzal, hogy azt, a mit ők legszentebben tartottak, mi semmibe se vesszük, sőt magunk is az ellenfélhez szegődünk.

Tehát első kötelességünk, hogy olyan képviselőt válasszunk, a ki a mi keresztény vallásunk védelmére az utolsóig elmegy.

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCZÁJA.

Juli néni oklevele.

Irta: Minimus.

Megint az öregszemű Juli néniről szól az ének. A mint hallom, újabban meggondolta magát az áldott lélek s átoszoszogott hatalmas papucsáival a mennyei örökkévalóságba. Csak aztán ott is zenebonát ne csináljon, ha megtudja Görög sógor lelkétől, hogy a temető kapujában csakugyan nem ő állott őrt, hanem a katángkór. Kitélik tőle, hogy egypár hétig ő maga áll oda ijesztgetni a jámbor nádasdiakat, — úgy is keresztet vet még most is örege, apraja, ha rá gondolnak.

A Krispin-egylet fölbomlott, a plébános meglegedetten pőfékel azóta Vezuv-nagyságn csibukjából, — a falu vénasszonyai egy időre nyugodtan maradnak; — s a hűsát fogja nevetében, a mint Juli néni hagyatékát vizsgálja. Beszálították ugyan hozzá a Krispin-egylet levél, illetőleg könyvtárát. Állott pedig a hagyomány, a pálkás üveget, egy pár ünnepi papucsat, tári-toppos fejkötőt, (ebben szokott elnökölni) s egyéb titkos és nem. titkos vénasszonyi jószágokat nem számítva, a válogatott klasszikus imádságoknak valóságos hadseregéből. Irva és nyomtatva, másolva és eredeti fogalmazásban megvolt ott a vidék sok néhai és élő „szentasszonyának“ minden kedves imádsága, a Bagó Márton-gyártotta cifra szent-írásmagyarázatok, az ó-zóvetségből vett ékes-szavu zsidó-átközödések, gyöngyön ráalkalmazva arra, a ki ezt meg azt meg nem teszi,

a ki szombaton kanállal mer enni és a többi. Ime a nevezetesebb példányok címei:

— Csergheő Miska imádsága a menyország pitvarában.

— A hét menyei závar avagy lakat.

— Szentek hegedűje, vagyis menybéli hangzatok.

— Krisztus Urunk hét levele a világ romlásáról, — mely találatott Jeruzsálemben egy köre tekerve.

Mind szépen össze vannak ragasztva nagyság szerint; pár ezer év múlva nagy fejtorést okoznak majd valami kopasz paleografusnak, ha megmaradnak, — mert a keltezésük idejét nehéz lesz megállapítani. Mindegyikre ez van nyomva: „Nyomatottott ebben az esztendőben.“

A szekrény legalján a különféle talizmánok alatt megtalálták a — káposztáskövet is. Szent félelemmel emelték meg a kutatók, s miután hosszabb idő múlva se lett senkinek baja a körülállók közül, meggyőződtek róla, hogy csakugyan csak közönséges káposztáskő, nem valami bűbajos jószág. Alatta kopott, öregbetűs íráscsomó volt, meg egy cifra kirajzolt okmány-forma, hosszan lelógó pecsét-tartóval. Az egyik a Kristóf-imádság szövege volt, melyről a plébános ur stante pede kimondta, hogy az az ördög ügyvédi oklevele, a másikat pedig viharos derűtséggel gyurta zsebre. Nem mondta meg, mi az. Mivel a nem jó helyen alkalmazott titkolódzás látható elégedetlenséget keltett, elárulom én az egész históriát, nem bánom, ha úgy megnyom is valamelyik éjjel az öregszemű, hogy a holtom napjáig beérem vele.

Történt az Urnak nem tudom hányadik esztendejében, — mert nagyon régen volt, — hogy a dolgok rendes folyása szerint Nadasd községe ismét megkapta a falu szemefényeit, a három urnak készülő diákok vakációra. Nemcsak hazajövetelük keltett kellemes izgatottságot a falubeli érdeklődő keblekben, hanem az is, hogy az egyik közülük pap lesz. Ugy hírlétek, hogy már fel is vették volna a püspök katonái közé.

— Legalább jól jár a szegény özvegy édesanyja, — mondták mindenféle, — ugyanis az volt a szive vágya.

Öregszemű Juli néni — már akkor is olyan öreg volt, senki se látta fiatalnak, — öntudatos méltósággal várta a „gyereket.“ Joga van hozzá beleszólni a dologba, tudja minden csinját-binját az egész családjának, most meg az özvegy kitalált mindent úgy délutánonkint, mikor a várakozás boldog napjaiban a vénasszony ott lebzelt nála hirre szomjasan, mint a szivacs a vízre.

— Majd beszéllek én a fejjével, Péterné asszonyom, ne féljen semmit. A meddig az én két jó szemem lát, megvizsgálom én minden lépésit, hogy megmaradjon a jó szándékában.

A három diák megjött. Soványnyá vedlettek a városi levegőben, a tanulási ellopota a piros színüket, annál elégedettebb tekintettel néztek végig a csöndes falun. Ez az ő birodalmuk két hónapig; a szemük is megvilan a gondolatra, mennyi zenebonát lehet itt véghez vinni unnyi idő alatt!

— El-e még a falu nagyanyja, gyerekek? — kérdi az egyik, — tavaly erősen fogadkozott bucsuzáskor, hogy nem látom többet.

MÁSODSZOR.

Könyveinken keresztül, rongyainkról láthatjuk, hogy napról-napra szegényebbek, koldusabbak leszünk. Az országnak nem minden lakója. Nem! Vannak olyanok, a kik hatalmasok lettek s rövid idő alatt garmada pénzt halmoztak össze. Nem a bosszúállás gondolata forog agyunkban, hanem az, hogy miért kellett ennek a mi rovásunkra történni. Miért kell nekünk az ő jóvoltukért nyomorúságba süllyednünk? Ennek is az a rendszer jórészt az oka, a mely 33 esztendő óta mindenkiről gondoskodott, csak a kis embereket felejtette el. Tehát a mi képviselőnknek olyan embernek kell lenni, a ki a kis embereknek nem mankót, hanem olyan segítséget ad, a melylyel újra lábra állhatunk. Teljes erejéből legyen azon, hogy a kisgazdáknak és kisiparosoknak minden ügyét szívének, lelkének egész erejével fölkarolja. Tegyen meg mindent értünk s ne feledje el, hogy nem másért, hanem legszentebb és legszükségesebb jogaink védelmére, küldöttük őt a képviselőházba.

Polgártársaink! A mult választásnál Székesfehérvár választó polgárai olyan bizonyítványt állítottak ki maguk mellett, a melyre örökre büszkéik lehetnek. Most talán könnyebben fogjuk kötelességünket teljesíteni, neu: szabad elfelednünk, hogy legzebb polgári jogunkat becsületesen, legjobb, leghensőbb lelkiismeretünk szerint kell teljesíteni, nem hitványan odadobni pár rongy forintért, a mit aztán keserű könnyekkel és átkainkkal sem vehetünk vissza.

UJDONSÁGOK.

— Márczius 15. A függetlenségi kör 14-én este a Pónty vendéglő nagytermében ülte meg a szabadság hajnalhasadásának emlékülennepét.

— De még mennyire, — mondá a papnak készülő kis huncutképű legény. — a kávé s ibrik lehetne a tanja, mennyit elbir még most is. De van ott más újság is, a mely valakit alighanem érdekel majd. A kör mellett ibolya van, nem is ismeretlen. Itt annak már valaki közölünk a mathézis órák alatt szonettek és kegyetlen rímekben öklözött sóhajtasokat!

— Az egyik, a kit a titokban elküvetett versek miatt költőnek csufoltak, izgatottan markolt a saját bozontos üstökébe.

— Kiről beszélsz te püspökfalat?

— A Török-utcai Dulcinéáról.

— Hogy-hogy? estek neki érdeklődve mind a ketten.

— Szegény jó anyám belébeszélte, hogy látogassam meg az öregszeműt. Szokása szerint kikefélt alaposan, vigyázva intett, hogy meg ne bántsam az öreg, mert annak a nyelve öregebbet szól, mint a nagyharangé, ha meglóbálják. Bekopogtatok hozzá. Ott ül az ablakban a levendula illatos szobában, orrán a pápaszem, előtte két iromba nagy könyv. Mit-után szentelt vízzel minden oldalról meghintett, leültetett maga mellé, aztán olyan cifra tanítást tartott a világ romlandóságáról, hogy a szemem is szikrázott bele. Egyszer csak nyílik az ajtó, s uramfia ki lebben be rajta, Erzsike, a kis Erzsike, a te házigazdád leánya. Mintha egy bájos, félnék kis sugarú vetődött volna a parkák kunyhójába, olyan világos, üde lett egyszerre a környezet.

— Tovább, tovább, te rabló, — hörgött Lear sirályhoz illő fájdalommal a költő.

— Megismert egyszerre, — eleget csavartunk az ablak alatt, — alig tudtuk elfojtani a kacagást, mikor az öreg szertartásos

Az est fénypontja természetesen *Kalocsay Alán* országy. képviselő magasszárnyalású beszédje volt. A nagy nap jelentőségét, Kossuth Lajos és Battyányi Lajos gróf emléket magasztalta. Hallgatói lelkes éljenzéssel jutalmazták a szép beszédet. Utána társas vacsora volt. — A palotavárosi kör Horváth Mihály jóhírű vendéglőjében ülte meg ugyanakkor márczius 15-ikét. Dr. Csöppenszky Mihály, a kör elnöke mondott emelkedett hangú beszédet a nap jelentőségéről, a ki után a szónok *Kirisits Bódog* lapunk segédszerkesztője volt, a kinek lelkes és mindvégig érdekes előadása folyamán minduntalan kitört az éljenzés zaja hallgatói ajakáról. Utána a kedélyes társaság, a nagy nap emlékére társas vacsorán vett részt. — A *viaivárosi hazafias asszaltársaság*, mint már az elmúlt években is, márczius idusát a jótékonyosság ünnepévé tette, a magasztosat az áldással kapcsolta össze. Tizenkét szegény gyermeket tetőtől-talpig új ruhába öltöztet. Varga István vendéglőjéből zászló alatt ünnepélyesen a szabadság-szobor elé vonultak, a hol a verőfényes szép napon *Médgyesy József* tanító ügyes, formás beszéddel magyarázta meg az ünnep jelentőségét, a fölruházott gyermekek pedig hazafias költeményeket szavaltak. A szép ünnepélynek nagy közönsége volt. Utána következett a gyermekek megvendéglése, a kiket Varga I. vendéglőjében pompás reggeli várt. Valóban öröm volt látni a sok meglegedett arcot, melyeke szép napon a boldogságtól sugároztak s mi nem tudunk elég dicsőretet mondani a hazafias Asszaltársaság szép eszméjére. Este a társaság vacsorát rendezett, a melyre az ünneplő közönség egészen megtöltötte a vendéglő tágas helyiséget. *Tóth Ferencz* vízivárosi tanító szép s minden tekintetben a nagy naphoz illő felolvasással örvendeztette meg az ünneplő közönséget. Természetesen, hogy szavai nem egyedül hangzottak. *Lancsritsh Antal* a társaság titkára, *Péncs Imre* városi bizt. tag, *Bürgermeister György*, a társaság elnöke s *Bilkei Ferencz* lapunk felelős szerkesztője, a ki meghatva mondott köszönetet a társaság nemes buzgólkodásáért, a melylyel a szegény gyermekek ügyét felkarolták.

— **Deputáció.** Azoknak, a kik tegnap d. e. a pü-pökség körül jártak, felköltötte figyelmüket egy nagyobb, czilinderes urakból és polgári állású egyénekből álló társaság. Dana-Bogdányból jöttek, a küzség vezetői s legelő-

komolysággal magyarázta a kicsikének, hogy én bocsut mondván a világ esalóka hiúságának, nem vagyok léha fiatalember, minél fogva megengedi neki, hogy kezeltoghat velem. A mi meg is történt rögvést.

— **Megtörtént!** — sóhajtott fekte irigységgel a költő, — s én összes költeményeim-mel és iskolakerülésem-mel nem tudtam ennyire vinni. — Fin, mi közöttünk a sorsnak kell döntenie.

— Csak lassan, még van mondani valóm. Elkövetkezvén a kávézás ideje, mozgásba hozta a papusait és kicsoszogott a konyhába, eugem, mint jólvevél és veszélytelen fiatalembert ottbent hagyva. Természetesen fölajítottuk rögvén az ismeretséget s mikor szegényke keservesen panaszkodott, hogy unatkozik a nagy-néni mell-tt, megmondtam, hogy többen is vagyunk. Megmondtam, hogy te is itt vagy, — szolt a költőhöz.

— Nos, nos?

— Elpirult.

— **Elpirult!** Hah ő elpirult. Üdvözlégy rózsás pirja az első hajnalnak, vagy hogy is mondja Milton valahol az elveszett paradicsomban. Én megtaláltam az enyimet.

— **Még nem,** — folytatta amaz. — A kávélakoma után visszazármazott a vén csont ismét párnás székébe, honnan is kinyilatkoz-tatta, hogy naponkint olvár magához, de csak magamat. Hallotta ugranis, hogy két gonosz széltoló van a faluban, azokról nem akar tudni semmit, sőt engem is el akar választani tőletek.

Ugy is törté-t. A kis papjelöltnek szabad bejárása volt az öreghez, a költő pedig minden felfangosságával sem tudta a bejutást kieszkö-

kelőbb polgárai, a kik egyházmegyénk jelenlegi vezetőjét, Károly János káptalani helynököt keresték, hogy tőle volt káplánjuknak, Grósz Ferencznek, a kit ő szentsége csak az elmúlt napokban tüntetett ki a „Benemerenti“ ezüstkeresztjével — visszahelyezését kérjék. Nem tudjuk, hogy milyen eredménnyel járt küldetésük, a melyet egy egész község lakosságának megbízatásából magukra vállaltak, de valóban meglepi az embert, hogy a mai világban, a mikor a papi állásban levőket a legválogatottabb mellőzésekben szokták részesíteni, akad egy község, melynek lakói nem tudják elviselni azt a gondolatot, hogy attól, a ki éjé és nappalát a közügyeknek, az egyház és haza ügyének szenteli, hogy attól most megválniok kell. Azt hiszik, nagy érdeke lehet az egyházmegyének, ha a Grósz Ferenczhez hasonló embereket is el kell állásukból mozdítani.

— **A kard hatalma nagy.** *Farkas Imre* honvédhadnagy tegnap este 10 óra tájban a színház előtti járdán álldogálva várta az előadás befejezését. A színházból kijövő közönséggel Halancz József kert-utcai lakos cipész-segéd is kifelé tartva egy kis figyelmetlenség-ből, illetőleg szórakozottságból az ott álló *Farkas Imre* hadnagyot meglökte. A hadnagy erre „paraszt! marsch!“ stb. katonai szótárból vett kifejezésekkel rivalt rá a szórakozott emberre, a ki az ilyen civíl életben kényes és szokatlan kifejezések ellen természetesen tiltakozott. A nézeteltérést ekkor már nagyszámu csődület élvezte, miközben a dolog oda fejlődött, hogy a hadnagy ur kardot rántott és először a legény vállát ütötte meg s aztán a balfüleit keresztül hasította. A legény és a hadnagy ur is egyenesen a rendőrség felé tartott, hol a legény panaszát *Farkas* hadnagy azzal igyekezett érvényteleníteni, hogy ő kardot önvédlemből rántott. A vizsgálatot megindították.

— **Gyilkosság.** Egy rémes gyilkosság hire tartja izgatottságban a székesfehérvár-komáromi vasuti vonal mellékén lakókat. A Bakony-Sár-

zólni. Még csak nem is beszélhetett szive bálványával, mert a vén asszony még a templomba sem eresztette egyedül. Végre is a véletlen jött segítségükre. A bejárós diák mind jobban behelizegte magát a sárkány kegyeibe, bizalmába annyira, hogy egy estén megmutatta neki azt a nagy iratcsomót, a melyet az első látogatáskor is látott nála a legényke. Elárulta, megvallotta, a mit még soha sem tett, hogy nem érti a könyv tartalmát. A mi igen természetes, mert jó részben latinul volt, de Juli néni tekintélyének ártott volna, ha megtudják, hogy nem tud latinul.

Az irat pedig volt a híres *Kristóf-imádság*. Multszadai, vagy talán még korábbi maradványa ez az ősi babonának. Imitt-amott találni belőle egy példányt, az száll nemzedékről nemzedékre. A birtokos meg van róla győződve, hogy el lehetne vele érne a czelt, a pénzszerez-t az ördögtől, de senki sem tudja, senki sem meri megpróbálni. Csak maga az imádság, a kérelem van rendesen magyarul, az utasítások latinul, s a mi a fő akadá, ha teljesíti az ördög a kívánságot, akkor neki is joga van egyszer valamit követelni.

Vége felé járt már a szünetidő. A vendég szorgalmatosan magyarázgatta Juli néni-nek a könyv bábajos titkait, a másik kettő pedig azalatt kifőzte a tervet, mely szerint a *Kristóf-imádság* hatását ki kell ismerni. Eleget szenvedtek közvetve és közvetlenül az öregszemű nyelvtől. Megsejtett ugyanis valamit a lánykerülgető szándékáról, de hamarosan le is rántotta a másik kettő úgy az egész faluban, hogy a keresztviből se sok maradt volna rajtuk, ha azt egyáltalában le lehetne kaparni. Juli néni nyelvél nem jó kikötni, azt tudta mindenki,

kány és Kis-Bér között levő 32. sz. űrházba egy idegen ember ment be s midőn látta, hogy Somogyi Ferencz, az űr felesége apró gyermekeivel van otthon, először pénzt követelt s mivel az asszony csak pár krajczárt tudott neki adni, megragadta a karján levő kis 11 hónapos gyermeket s a földhöz vágta. Az űr kis lánya kifutott az ajtón, a gyilkos a kését vágta utánna, a mely szerencsére nem az ártatlan gyermeket érte, hanem az ajtóban akadt föl. Egy öt éves kis fiúnak a fejébe szurta a kését, aztán a menekülni akaró szerencsétlen asszonyra vetette magát s tizenöt szurást ejtett rajta. A szerencsétlen anya most a kishéri kórházban élet és halál között lebeg. A gyanu Rábel Mihály kishéri lakosra irányul, a ki nem régiben szabadult ki 10 évi fogságából, őt látták kijönni az űrházból s az apró gyermekek is rávallottak, mint édes anyjuk gyilkosára. A csendőrség le is tartóztatta, de ő konokul tagadja bűnét.

— **Személyi hír.** A mint részvétellel értesülünk, Lajos József czimz. kanizsok, n. hantosi plebános influenzában megbetegedett, a mely súlyos foku tüdőgyulladásba ment át. Állapota nagy aggodalomra ad okot.

— **Utczai támadás.** Hérics János molnársegéd a napokban az esteli órákban megleste a nálánál sokkal idősebb Nagy András Öreg-utczai lakost, azon szándékkal, hogy rég titkolt bosszu, vagy egyéb nagylegényes részolgalás következtében a fejlegyát megtapogassa. A mit sem sejtő Peresztegi Nagy András csakugyan s kiszemelt uton jött, mire a jól leelő Hérics ugy helyben találta hagyni, hogy sebei legkevesebb 20 napi ápolást igényelnek. A testben súlyosan megsértett delikvens jelentést tett a rendőrségnél.

— **Halálozás.** Hegedűs György martonvásári községi állatorvos tegnap életének 79-ik évében végelgyengülés következtében meghalt. Az elhunytat holnap d. u. 3 órakor temetik el Martonvásáron az ev. ref. egyház szertartásai szerint.

de nem azért diák a diák, hogy tromf nélkül retiráljon.

A nádasdi határban szakadékos, bozótos hely elég van, különösen az erdő egyik vége olyan, hogy nappal sincs valami bátorságos formája, hát még éjjel! Hát még ha barna is az idő, mikor a hold világa ugy bukkan elő időnkint a mogorva felhőtömegek mögül, mintha kísértetek verekedését világitaná s a fojtogatásokból neki is kijutna a része. Közben egy-egy erőszakosabb szélroham is belekapaszkodik az erdőszélébe, hangos boszorkány-tánczra indítva az avart, futásnak eresztve egy csomó kővecset a halmok tetejéről a két hallgatag vándor nyomában.

— Itt megálljunk, — szól fiatal ismerősünk az erősen bebogyólt alakhoz, a kivel együtt bandukoltak a gyalogutakon. A csillagok állása épen kedvező, az utasítás szerint most meg lehet tenni az előkészületeket.

Szól és kormot meg krétát szedve elő háromszor három nagy kört rajzolt az utra, változtatva a színeket mindig, míg a körök belső felére szabályosan az égi hatalmak neveit írta.

Juli néni kezdte megbánni az egész historiát, mert a bátorsága is alaposan megcsappant, de a kíváncsiság s a siker reménye megtartották benne a lelket.

— Most, — mondá ünnepélyesen amaz, lámpás mellett betűzgetve a Kristóf-könyvet, — most magának ide-bele kell állnia. Először az első harmas kör középebe, minden kör peremén keletről nyugat felé végigsétálni háromszor, s az egész műveletet háromszor újakezdeni. Mindig a földre kell nézni, s nem szabad föltekinteni, mert ugy mondja a könyv,

— **Szavlati előadás.** R. Kovács Laura reczitátornő és Aranyossy Annuska 8 éves szavlatművész nő holnap d. u. tél 4 órakor a Vörösmarty-kör helyiségében szavlati előadást tartanak. Városunkban az ily dolgok iránt nem igen szoktak érdeklődni, pedig az előadói képesség fejlesztése felette fontos kötelességük azoknak, a kik gyermeknevelésre vannak hivatva s éppen azért nem ajánlhatjuk eléggé közönségünk figyelmébe az igazán hasznos és fontos munka hathatós támogatását. Főleg az anyákra hárul bizonyos lelkiismereti kötelesség: fejleszteni az ébredő értelemmel pá. luzamban mindama képességeket, a melyeknek elhanyagolása később alig pótolható. R. Kovács Laurát már ismeri olvasóink nagy része, méltatni az ő tehetségét és munkásságát nem szükséges, a kis Aranyossy Annuska pedig valósággal csoda-gyermek, a ki fiatal korát messze tulszárnyaló tudással, organummal ejti bámulatba hallgatóit. Óhajtható volna tehát, hogy sűrű sorokban tömörüljön a közönség a művésznők köré a holnap előadás alkalmával.

— **Állatszallítási költségek megállapítása.** A városi hatóság megállapította az állatszallításoknál felmerülhető költségeket, melyeket a földművelésügyi ministeri rendelet értelmében az átvevő gazdaközösség tartozik fizetni a lerakásnál. A díjazási mérleg a helyi viszonyokhoz mérten a legméltányosabban van megállapítva s a mennyiben a rendőrség ezt a legszélesebb körben közhírré teszi s falragaszokon hirdeti, azt hisszük, hogy elég, ha erre csak felhívjuk a gazdaközösség figyelmét.

— **Megvadult lovak.** Schier József pátkai plebános kocsisa ma délelőtt városunkba jött, hogy gazdája megbízásának eleget tegyen. A Budai uton egy boltba bemenvén, a lovakat magukra hagyta. A paripák mitől-mitől sem megjedve óriási száguldással vágattak a Budai-uton keresztül a Vörösmarty-liget mentén a Tolnai-utczába, óriási riadalmat kelteve a járókelők között, mely a mai hetivásáros napon a szokotnál nagyobb számban lepte el a nevezett utcákat. A vágató lovak az üres kocsival a Tolnai-utczában álló Lauschmann

akkor a hely elveszti bűvös voltát. Ha ugyanezt megtette a második körben is, a melybe ugy kell belegrani az elsőből, átmehet a harmadikba, s ott folyton-folyvást ismételni kell a tulajdonképeni Kristóf-imádságot, mely végre is kényszeríti az ördögöt, hogy megjelenjen és illendő ajándékot hozzon. Nekem távoznom kell, mert nem vagyok benne a varázskörben.

Kisérteti csönd lett. Elmult egy óra, kettő, talán három is, Juli néni még mindig taposta a köröket, pedig bizony öreg lábai már majdnem felmondták a szolgálatot. Szédülési is kezdett, de makacs szívóssággal várta az eredményt. A szomszéd országúton kocsik közeledtek; a mint meglátta gazdája a körbenforgó alakot, rémülten vágott a lovak közé s ugy elporzott, mintha puskából lötték volna ki. Ismét csönd, ő meg szorgalmasan mormolta a kényszerítést: „Kényszerítlek téged, gonosz szellem, jelenjél meg itten, hozd el ajándékodat, vagy jó kelendő pénzben, vagy más hasznavehető alakban.”

Hirtelen azt hallatszott. Egészen közelben, a kavicsok odagurultak a lábaihoz, mintha valaki ott járkálna mellette. Halálos félelemben volt, de föltekinteni nem mert. Egyszerre nagy robaj keletkezett, mintha a völgy fala kétféle szakadt volna, vörös fény gyulladt ki a nesztájékan s kis vártatva nehez csomag hullott bele az egyik körbe. Aztán eltűnt minden, a fény kialudt s Juli néni megint maga maradt a sötét éjszakában. Sohasem érzett félelem fogta el, keresztet vetett s felragadva a csomagot futott hazafelé, a mint öreg csontjai csak engedtek.

Másnap üres volt megint a falu. Eltűnt a három diák s hiányukat talán a kis Erzsike érezte meg legjobban. Hisz oly jól mulattak az

doktor kocsijának oly erővel mentek neki, hogy a kocsit teljesen összetörték s ha Lauschmann kocsisa a lovakat idejében félre nem riasztja, a lovat is keresztül döfötték volna. Lauschmann kártérítési igényét bejelentette a rendőrségnél.

— **Megfenyített katona.** Hirt adtunk annak idején azokról a stiklikről, a melyek szerephőse Avranovics uhlanus szakaszvezető volt. A magáról annyira megfélekedett katonát Lyro ezredes szigorú fenytékben részesítette, a mennyiben öt rangjától megfosztotta, és huzamosabb időre elzáratta.

— **Márcziusi ünnepély.** A székesfejevári iparos ifjuság önképző-köre 1901. évi márczius hó 17-én vasárnap este 8 órakor a kör helyiségében (Szarka-utca 6. sz.) saját pénztára javára felolvasások, szavlatok és tánczszal egybekötött márcziusi ünnepélyt rendez. Műsor: Márczius Idusa. Irta: Széll Lajos, szaválja: König József. Talpra magyar. Irta: Petőfi Sándor, szaválja: Antal József. Vándor legény. Irta: Petőfi Sándor, szaválja: Jakab Ferencz. Márczius 15. Irta és felolvassa: Verger Tamás. A letéthe helvezett csók (monolog) Irta: Miskolczi Henrik, előadja: Kokály Etuska k. a. A bánat forrása. Irta és felolvassa: Békefi Szaller István. Heten vagyunk. Irta: Worz Wort. Szász Károly, szaválja: Jávorszki Mariska k. a. Az élő szobor. Irta: Vörösmarty Mihály, szaválja: Papp K. A tót tánczmeister. (monolog) Gabányitól, előadja: Antal I.

— **Pályázat.** A cs. és kir. közös hadseregbeli hadapród-iskolákban a jövő tanévben megüresedő ingyenes, félingyenes, magánalapítványi és állami helyek betöltésére a helyügymintzer pályázatot hirdet. A pályázati feltételek a városi közigazgatási iktató hivatalban betekinthetők.

— **Tyukoltvaj.** Matusz Károly Gyümölcs-utca 47. szám alatti lakos jelentést tett a rendőrségnél, hogy 14-én este 7 órakor egy pórias kinezésű ember járkált udvarában, hol a zárt tyuk-ölből a tyukokat elvitte. A lopással Matusz P. Horváth István Széchenyi-utczai lakost gyanúsította, a ki tettét be is ismerte. Valóban érthetetlen a dolog, a mennyiben P. Horváthnak hozzátartozói általában vagyonszerző emberek és így tettét valószínűleg részeg állapotban csupa bravúrból követte el.

este az ablakon keresztül, míg a nagynéni nem volt otthon. Csak tudná, mit nevettek anyit, mikor ő a négyvenéért aggdótt.

Az ablakfülkében pedig Juli néni töpreng és öreg esze nem tudja megérteni a dolgok összefüggését. Csak az ő vendége volna leg-alább itthon, hogy megkérdezhetné tőle, mit is akar ez a cifra, nagy levél jelenteni. Bizonyosan a pokolból való, még most is kénkő szaga van; nagy égésfoltok között néhány sor írás látható: „Bizonyítjuk, hogy hét város határában nincs olyan nyelv, mint a tiéd, mert avval az összes nádasdiakat meg lehetne borotválni. Ha így folytatod, — tiszteletbeli tagságot és helyet kapsz birodalmunkban. — Astaroth.”

Mit csináljon vele? A krispin-egyletnek nem meri megmutatni, mert hátha hirtelen szaladna az éjjeli jelenetnek. A Kristóf-könyvtől meg határozottan félt azóta. Fogta, beletette mind a kettőt a szekrény fenekébe, rátette a káposztás-követ, hogy ne is bujhasson egyhamar elő a kísérteties és ördögi jószág.

Anyi bizonyos, hogy a tekintélye még jobban megnövekedett a faluban, mert hogyan, hogyan se, megtudták, hogy Juli néni az ördögöt akkor hívja elő, a mikor neki tetszik. Nem is kutatta tehát az oklevél eredetét. Elvezte a tekintélyt. A költő pedig bösz rigmusokban énekelte meg az „Ó” vele történt esti találkozást, melynek platói boldogságához kispapnak készülő (de soha be nem ültözött) barátja, néhány száz bengáliai gyujtó és a Kristóf-imádság révén jutott.

— Szomoru ünnep. A mikor a nemzet a szabadság hajnalának nagy napját ünnepli, a régi tölgyek közül kidől egy, hogy lelkesedő ünnepiesünk közepette elszomorodjunk. A szabadság napjának évfordulóján kísértük utolsó földi útjára *Albrecht Frigyes* 48-as honvéd századost. A régi bajtársak zászló alatt vonultak a ravatalhoz s midőn elhangzott a lelkész bucsuszava, szem nem volt könnytelen. Az örök világosság fényeskedjék néki!

— Általános elismerik úgy nálunk, mint külföldön, hogy a Mauthner-féle gazdasági és kerti magvak gyakran háromszor akkora termést adnak, mint sok másféle magvak. Különösen impregnált c-ülaglegyű répmagjai ritkább párijkát és össze nem tévesztendő más utánzott hasonló védjegyű, de nem impregnált répmagokkal. A Mauthner-féle magok tehát felülmúlhatatlanok és gazdáink csak helyesen cselekszenek, ha megszükségüket mindig Mauthner-féle magokkal felezik.

— Közönetnyilvánítás. Fogadják mindazok, kik boldogult atyám elhunytá alkalmával a ravatalra koszorút helyeztek, részvétükkel fájdalomukat enyhítették s a temetésen megjelentek vagy kocsit küldtek, az egész család nevében hálas köszönetünket. *Albrecht József* kir. posta és táv. főtiszt.

— Mikor a kocsis álmodik. Kiss Sándor pestmegyei gederlaki lakos. fuvaros a napokban Seregélyesen át Nagy-Perkóta felé tartván, utközben hogyan-hogyanem álomba merült és oly józian szundikált, hogy a legszebb álom képek jelentek meg előtte, a szerencse szekerén már-már a boldog-országig jött, a hol a vízben sült balak uszkálnak, a malacok kést, villát hordanak a hátukban, a falak disznótoros kásából vannak építve. Kiss Sándor azonban nem juthatott be egészen a mesebeli országba, mert új ngása közepette a szerencse szekeréről álmában valahogyan lepottyant. Kiss Sándor szomorúan nézett az ígért földjére, midőn egyszer csak kardos embereket látott maga előtt, nem álmában, hanem a rideg valóságban. Kiss Sándor ugyanis nem a szerencse-, hanem a saját kocsijáról esett le álmában, lovai azonban csak tovább haladtak, míg az arra czirkáló csendőrjárnak elfogta a gazdátlan lovakat és az uton visszafelé haladva az üres kocsi gazdáját meg nem találták. A valószínűleg ittas kocsiat a csendőrök utrendőri kihágásért feljelentették.

— Darázs Károly jó hírnevű zenekara t. hó 17-én az Otthon kávéházban hangversenyt tart a következő műsorral: 1. Primadonna induló. 2. Férfi hűség, operett. 3. Darázs Magyar nótái. 4. Edelvein. 5. Alvajáró esello solo. 6. Bossi egyveleg. 7. Güre Gábor nóták. 8. Faust quartett. 9. New-York szépe. 10. Monte Cristo. 11. Egyveleg keringő.

— Alpár fényképész, kinek elegáns kivitelű fényképi széles körben ismeretesek, két kirakásban egész tömegt mutatja be szebbnél-szebb felvételeinek. — Együttal felhívjuk a n. é. közönség b. figyelmét jelen számunk nyiltterében megjelent közleményére.

— Eladó szöllő. A régi Berényi-utban második díló 254. számú, három oktális most már termőképess szöllő nagy prsházzal, egy szoba, pince téglaboltzattal, parkirozott udvarral, szabadkézűl minden órán eladó. Bővebb felvilágosítás nyerhető Kórház-n. 12. szám alatt.

Színház.

Márczius 14.
Az idei szezon bevált kasszadarabja, az *Ocskay brigadéros* ma este is telt házat hozott egybe, mely a szereplők játékát zajos tapsokkal kísérte. Az előadás elég jó volt, de egytől tartunk, ha ilyen arányban halad a szereplők jó része a szerep felejtésben, úgy meg fogjuk éni a darab ötödik előadásán, hogy a szerepeket a sugó fogja elrecczítani.

Márczius 15.
Márczius idusát színházunk díszelőadással szándékozott megünnepelni és talán az igazgató még közönséget is várt ez estére a színházba;

várakozásában ugyan nagyon keirett csalódnia, mert az „*ünnepi díszelőadás mérsékelten leszállított helyvárakkal*” bizony csak igen kevés néző közönséget tudott a színházba egybegyűjteni. A fűldsint szék sorában hatalmas ürességek mutatkoztak, a páholyok meg épenséggel nem akartak benépesedni. Csakis a lelkesedő fiatal ság tapsolt fáradhatatlanul az est hazafias, lelkesítő jelenetein.

II. Rákóczy Ferenc fogsága. Szigligeti
Ede történeti drámája szolgált alkalmi darabul. A darab előtt *1848. márczius 15-ike a budai várban* címmele a Beöthy-Rákosi főle Aranylakodalom egy jelenetét, Tancsics kiszabadítását mutatta be a társulat. *Szathmáry és Ferenczy* hazafias szavai keltettek hatást, különösen ez utóbbi aratott tapsot a „Talpra magyar” néhany versszakának hőteljes elszavalásával; befejezésül a Marseillest énekelte el a személyzet.

Szigligeti darabja, melyet különben eléggő megrövidítettek, a haza szeretetét hirdető szép mondásuival s jeleneteivel lelkesedést keltett a *Szathmáry* a czimszerep ügyes megjátásával kiérdemelte a közönség elismerését. F. *Lányi* Irma mint Zrínyi Ilona szép megjelenésével és érzésteles játékával batott. *Lőrinczy Erzsike* (Amália) szintén dicséretet érdemel mai természetes játékáért. *Déri* fáradtnak látszott s inkább csak markirozta szerepét, ezen nem is csodálkozunk, hiszen nincs este, hogy ne játsszana. *Tiszay* páter Knüttelliusból erősen komikus figurát csinált. (g)

IRODALOM.

— Két férfi, írta Croker B. M. Ma már alig van kedveltebb olvasottabb írónye az angoloknak Crokernd, a ki „A szép Noville kisasszony” című szép regényével egy csapásra meghódította a művelt világ olvasóközönségét. A „Két férfi” a szellemes író legjobb regényei közé tartozik. Sőt ez, a mi a meséjét illeti, valamennyit felülmúlja. Szövevényes, megrendítő dráma ez, a melynek érdekfeszítő jelenetei mindvégig lekötve tartják az olvasót és le nem teszi kezéből a könyvet, a mig végig nem olvasta. A regény hősnője Nelli, a ki előbb nagyon szerencsétlen, később megtalálja boldogságát. Maga mondja el, mely sebbel a szívében, életének szomorú történetét, teljes őszinteséggel, nyilttsággal tárva föl előttünk szívét, lelkét, gondos, erős vonásokkal rajzolva meg a maga és a többi szereplők jellemét, rendkívül éles szemmel figyelve meg az emberi lélek indulatait. A két csinos, piros vászonkötésű kötetnek ára 2 korona. Kapható Singer és Wolner könyvkiadóknál, Budapesten, Andrássy-ut 10.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

S. M. Zombor. Köszönjük, meg fog jelenni. Fogadja megelégedésünk tolmácsolását.

D. Helyben. Ön azt akarja, hogy válaszoljunk t. laptársunknak a Sz. és V.-nek legutóbbi igazán hangulatos és föltötte mulatságos megrándulására, a melyre a ncpárt ellen szánta magát! Hígyje el, nem volt egyáltalán szándékunkban. Hiszen olyan össze-vissza szedett frázisok azok, a melyeket a verebek is meguntak már csiripelni a fán. Valaki érvnek használja ellenünk, hogy szövetkezeteket csinálunk. Hogy az a kormánypárt mily vallású részének nem tessük úgy, is tudjuk. De hát régen volt már — vagy talán sohase volt! — hogy a magyar nép azoknak a szavát önmagára nézve mérvadóknak tekintette volna. Tessék csak megkérdezni azokat a közönségeket, a melyek az anyagi romlás szélén (kik okozták?) a szövetkezeti ügy mentő deszkájába kapaszkodtak, mit fognak szólni az ilyen csúbszavakra? Most már nem szóval, hanem tettel. Csak azt bánják, hogy ezelőtt tíz-husz esztendővel már meg nem cselekedték. Hogy a pesti kereszténynek nevezett ruhászövetkezet megbukott, nem a keresztény szövetkezeti ügynek a hibája. A központi szövetséggel semmiféle összeköttetésben nem állottak, egyes ügyetlen és lelkiismeretlen emberek használták fel a keresztény nevet csaléteknek, a mi vezéreinknek velük semmi összeköttetésük nem volt. Csak tessék — mondjuk

— megkérdezni pl. a fejérmegyei keresztény fogyasztási szövetkezeteket. Annyi bizonyos, hogy vannak egyesek a kiknek a szemét nagyon szurkálja az ügy. Nem is csodáljuk, van rá okuk, mert még sem csekélység ám az, ha egy türelmes, jó fejleszteni felugra a sajtárt, a melybe évtizedeken keresztül jó friss tejet szolgáltatott. — Nemzetiségekkel való paktálás! Frázis, a melyet még senki be nem bizonyított. — Hogy keresztények vagyunk, hogy hitünket, igazainkat szeretjük és védelmezzük, és ők ezen megbotránkoznak. Ez is természetes. Csak annyit mondunk, hogy hitvány ember, a ki keresztény létére nem úgy tesz, mint kell. Teszünk mi még egyebet is, csak várjuk ki a vásárt a napjára, majd leröjünk mi még az adósságunkat. Sok már a mi keserűségünk, ideje, hogy túladhassunk rajta.

Nyilttér.*

A mélyen tisztelt nagyközönség szives tudomására hozom, hogy fényképészeti műtermemet, mely eddig **Bartos M.** néven volt ismeretes, ezenül saját nevémen fogom tovább vezetni.

Azon tíz év alatt, melyet mint a műterem tu ajdonosa és vezetője a nagyérdemű közönség szolgálatában eltöltöttem, alkalmam volt a n. é. közönség szives partfogását élvezni.

Igyekezni fogok szolid munkával, pontos kiszolgálással és jutányos árakkal bizalmát továbbra is kiérdemelni.

Sz.-Fejérvár, 1901. márczius hó.

Mély tisztelettel
Alpár Henrik
fényképész.

Műterme: A színház közelében, az árva-házzal szemben.

*E rovatban közlöttekért nem vállal felelősséget a szerkesztőség.

MEGHÍVÓ.

„A velencei kölcsönös segély-egylet mint szövetkezet”

1901. évi április hó 14-én délután 3 órakor az egylet helyiségében

évi rendes közgyűlését
tartja,
melyre az egyleti tagok tisztelettel meghívatakn.

A KÖZGYŰLÉS TÁRGYAI:

1. Az igazgatóság jelentése a lefolyt 1900. üzletévről.
2. Az alapszabályok 3. §-a értelmében az új üzszaki társulat megalakítása.
3. Alelnök, 3 számvizsgáló, 3 felügyelő, 3 felszámoló b. tagnak és 3 jegyzőkönyv hitelesítőnek megválasztása és a választmány újjaszervezése.
4. Egyéb indítványok, melyek bárom nappal a közgyűlés megtartása előtt az igazgatósághoz írásban adandók be.

Velence, 1901. márczius 11-én.

TAKÁCS IGNÁCZ, **BELEZNAV ISTVÁN,**
jegyző. elnök.

Egyházi és egyleti zászlók.

Kitüntetve:
Szeged 1876. — Székesfejérvár 1879. — Dees 1879. Budapest 1895. és 1896.

Magyarország legrégebbi egyházi szerek és zászlók gyára

OBERBAUER ALAJOS utóda

József főherceg és Klotild főhercegnagyszonyó császári és királyi fenségeinek udvari szállítója
BUDAPEST, Váci-utca 15-ik szám.
Alapított 1863-ik évben.

Elismert, megbízhatóság, pontos és szolid kiszolgálás.

Ajánlom dúsán felszerelt
egyházak és kápolnák berendezéséhez szükséges tárgyaimat
a legjutányosabb áron, a lehető legszebb kivitelben, nevezetesen:

MISERUHÁKAT,
pluviale, dalmatika és ornátusokat.

Egyházi és társulati lobogókat.
Tűzoltó, iskolagyermek, Mária-társulati, ipartársulati, dalgyuleti és temetkezési egyleti zászlókat.

Szent szobrokat, csillárokat, ciboriumokat és kelyheket.
Fali- és oltár-gyertyatartókat és oltárlámpákat.

Monstranciákat, stáció-képeket,
oltárokat, úrkoporsókat stb.

Régi ruhák javítását, valamint kelyhek, ciborium, monstrancia, oltárlámpák és oltár-gyertyatartók megezüstözését vagy meg-aranyozását elvállalom és olcsón készítem el.

Nagy választék arany-, ezüst- és selyem-hímzésekben, valamint himzett egyházi ruhákban.

Képes árjegyzéket és költségvetést
kívánatra bérmentve küldök.

Műhímzés.

Templom és kápolna-berendezések.

Egyházi ruhák és felszereltek.

400 intelligens magyar szőlőgazda bizonyítványa igazolja, hogy a szőlők védelme a

PERONOSPORA és az ODIUM ellen
a legbiztosabb, a legegyszerűbb és a legolcsóbb a

Dr. Aschenbrandt-féle porok használatával.

A Dr. ASCHENBRANDT-féle „BORDÓI POR“

a peronospora biztos és olcsó ellenszere, kitűnően tapad a levélre, nem pörköl.

A port a vízbe szitáljuk és kész az-oldat. Az első per-metezéshez egy hl. vízre kell 1 1/2 - 2 kg., a második és harmadik permetezéshez 1 1/2 - 2 kg. por. Az évi szükséglet egy kat. hold szőlőre 22-25 kg. A bordói por ára: 5 kgos zsákokban á kg. 80 fillér; 10 kgos zsákokban á kg. 80 fillér; 50 kgos zsákokban á kg. 76 fillér. Használata olcsóbb, biztosabb és kényelmesebb, mint a tiszta rézgalicé.

A Dr. ASCHENBRANDT-féle „RÉZKÉNPOR“

az oidium biztos és olcsó ellenszere.

A port a fújtatókba öntjük és porozunk vele. A mustot nem bűdösíti; 1/3-dal kevesebb fogy, mint a tiszta kénporból. A rézkénpor ára: 5 kgos zsákokban á kg. 56 fillér; 10 kgos zsákokban á kg. 56 fillér; 50 kgos zsákokban 52 fillér. Háromszori porozáshoz az évi szükséglet á kat. hold 12-15 kg.

Az árak Budapestten értendőek. A vasutakon kedvezményes szállítási díjtétel. A porok elküldése vagy a pénz előleges beküldése vagy utánvétel ellenében történik.

A 400 szőlőgazda bizonyítványát és a porok használati utasítását tartalmazó füzetet szívesen megküldi, megrendeléseket elfogad és mindenről felvilágosítást ad

„MAGYAR MEZŐGAZDÁK SZÖVETKEZETE“
Budapest, V. Alkotmány-utca 31. sz.

Szőlővidékeken az eladásra megbízottak kerestetnek.

Megbízott: HESKY IMRE, Székesfejérvár (Alsó-királysor.)

Alulírott ezennel becses figyelmébe ajánlom a nagyérdemű közönségnek — helyben (Székesfejérvárott) Zöldfa-utca 19. szám alatt — a mai kor kivánalmának megfelelően berendezett

kőfaragó-üzletemet
és sirkőraktáromat,

hol elvállalom ugyanis minden, e szakmába vágó kő- és képtaragó munkákat, mindenemű *Márvány, Granit, Syenit és Labrador* stb. síremlékek készítését, ugy természet-homok kövekből készítek mindenemű sir- és utifeszületkereszteket a leg-szebb kivitelben.

Elvállalom továbbá sirszegély-kövek készítését mindenemű kőből. Készítek mindenemű márványkőből *keresztelő medenczét és Urasztalat* — márvány asztal-lapokat és mozdókat Carrarai- és különféle márványból; ugyszintén elfogadok régi sirkövek átalakítását és javítását.

Munkáimért mindenkor szavatolok, melyet a legcsinosabb és legszebb kivitelben készítek a legjutányosabb árak mellett.

Vidéki megrendeléseket gyorsan és pontosan eszközlök.

Számos pártfogást kérve kiváló tisztelettel

RÁKOS FERENCZ,
kőfaragó-mester.

Hirdetések felvételnek kiadóhivatalunkban
(Szent-István-tér I. szám)
jutányos áron.

Nekülözhetlen és felülmulhatlan hatása elmaradhatlan.
Világozikkék, kivitel minden országba.
CHIEF OFFICE 48. BRIXTON-ROAD. LONDON S. W.

A legmegbízhatóbb, legjobb az egész világon hírneves és legkeresettebb háziszerek a

Thierry A.-féle balzsamok

felülmulhatlan minden mell, tüdő, máj, gonor és minden más betegségben. Külsőleg leghatásosabb **sebgyógyítószert.**

Valódi csakis a minden államban regisztrált zöldszínű **apóza védjeggyel** és zárkappal becsajtott: **Allein echt** címmel. Kiváratható évi gyártás 6 millió palack. — Postán küldve 12 kiesiny vagy 6 kettős palack **4 korona**. — Egy páros palack prespektussal és a világ minden országában lévő raktárak jegyzékével együtt **1 korona 20 fillér**. — Székküldés csakis az összeg előleges beküldése mellett történik.

Thierry A. centifolia kenőcse

(neve csodabalzsam) eddig el nem ért összehuzó erővel és gyógyhatással! A műtéteket legtöbbszörre fölőselegessé teszi. Ezzel a kenőccsel egy már 14 éves gyógyíthatatlannak tartott csontszű, sőt legújában egy 22 éves súlyos rákszerű bajt gyógyítottak meg! Hatása antyseptikus és gyors enyhülést, leültést és teljes gyógyulást hoz mindenemű gyuladásoknál és sebeknél. Puhítólag és eloszlatólag hat és eltávolít biztosan bármínemű akármilyen mélyen behatolt idegen testet. **Egy tégely** bérmentesen **1 kor. 80 fillér** csakis az összeg előleges beküldése mellett. Nagyobb megrendeléseknél olcsóbb.

Kimutatható évi gyártás 100.000 tégely. Mindkét szerrel egész levéltára áll betekintésre a világ minden országából beérkezett eredeti bizonyítványokon. — Kerüljük az utánzatokat és ügyeljünk a minden tégelyen beégetett czégre: **Apotheke zum Schutz engel des A. Thierry.** Ahol raktár nincs, ne hagyjuk magunkat hamisítványok vagy állítólag hasonló értékű készítmények vételére rábeszélmi, hanem, **rendeljük közvetlen és czimezzük azt:**

Apotheker A. THIERRY'S FABRIK IN PREGRADA bei Rohitsch-Sauerbrunn.
Az oszt. cs. és kir. áll. hivatalnokok szöv. szállítója. Contractor of the War-Office and the Admiralty London.
Kapható: **Török József** gyógyszerárában Bud. pesten, Király-utca 12.

„A velencei kölcsönös segély-egylet mint szövetkezet“ XII. üzletévi zárszámadása az 1900. évről.

Mérleg-számla.

Folyó sz.		V A G Y O N				Folyó sz.		T E H E R			
ikvi lpsz.		Kor.	fill.	Kor.	fill.	ikvi lpsz.		Kor.	fill.	Kor.	fill.
1	2			4914	47	117	4	18019	80		
2	3			80004	28	4	4	3559	20	21578	50
3	12	600	—			218	4	13664	60		
		120	—	480	—	4	4	3992	28	17656	88
Átmeneti tételek:											
4	5			3690	80	319	4	11771	71		
						4	4	5372	30	17144	01
				1481	60	4	4	7641	39		
						4	4	7210	30	14851	69
						5	20	5983	19	5983	19
						6	15			887	72
						7	14			7201	72
Üzleteredmény felosztása:											
				90571	15	17	17	1187	92		
						18	18	939	63		
						19	19	866	46		
						4	4	674	78		
						20	20	179	49	3848	28
										2419	16
										90571	15

Veszteség- és nyereség számla.

Folyó sz.		K Ö L T S É G				Folyó sz.		J Ö V E D E L E M			
ikvi lpsz.		Kor.	fill.	Kor.	fill.	ikvi lpsz.		Kor.	fill.	Kor.	fill.
1	8	246	26			1	5				
2	9	724	—					2660	22		
3	10	913	91					3690	80	6351	02
4	11	90	—	2094	17	2	6				
5	12	120	—					368	31		
6	14	209	72	209	72					1481	60
7	23					3	7				1849
											91
						4	24				223
						5	12				70
											26
											120
											—
											8571
											33

Velence, 1900. december hó 31-én.

Belezay István,
elnök.

Dömsödi József,
pénztárnok.

Bognár Mihály,
ellenőr.

A számvizsgáló és felügyelő-bizottság az évi számadásokat és jelen mérleget, nemkülönben a nyereség felosztását tárgyaló indítványokat a kereskedelmi törvény 195. §-a értelmében megvizsgálta és azokat a közgyűléshez tett évi jelentés szerint helyesnek találta.

Velence, 1901. március hó 9-én.

Volt az év végén az egyletnek 799 tagja 3152 betéttel. Kilépett 31 tag 163 betéttel. Maradt 768 tag 2990 betéttel.

S z á m v i z s g á l ó - b i z o t t s á g i t a g o k :

Decsy Károly.

Deusch Mór.

Weisz József.

F e l ű g y e l ő - b i z o t t s á g i t a g o k .

Kutassy Endre.

Horváth Pál.

Váradi Ignác.

Nyomatott Számmér Imre könyvnyomdai intézetében, Székesfehérvárott.